

[Tønnesen.]

hensyn til det forelagte spørge, hvor de rimelige kontrolmuligheder ligger for at sikre sig, om en lejlighed nu er udlejet eller om den står tom. Men det ønsker vi blot at se nærmere på i udvalget, så vi kan få en forklaring og vel også tale os til rette.

Vi finder, det er et gode, at man nu afsætter 10 pct. af lejen i ejendomme fra efter 1950 og 15 pct. af lejen i de ejendomme, der er opført før 1950, til udvendig vedligeholdelse. Der findes efter vor mening en mængde bevaringsværdigt ældre byggeri, og dette ældre byggeri er med til at skabe miljø i alle de byer, vi har i vort land, og dette miljø bevares naturligvis bedst derved, at man sørger for, at der er noget tilovers til vedligeholdelsen, og samtidig er der også lidt for håndværkerne at lave dér.

Vi har med en vis interesse læst den saglige afhandling — og jeg vil understrege den saglige afhandling — fra Lejernes Landsorganisation, og vi vil for vores vedkommende medvirke til, at den under iagttagelse af alle omstændigheder indgår i hvert fald i de overvejelser, som vi vil fremføre i boligudvalget.

Vi vil slutte med at tilsige velvillig og hurtig behandling.

Henning Philipsen (SF):

Jeg vil gerne sige om de to lovforslag, at jeg for det første gerne vil erkende, at der ligger en del af S-SF-forliget i disse forslag, i hvert fald en del af de elementer, som er indeholdt i S-SF-forliget. Men når det er sagt, så vil jeg også gerne føje til, at jeg ikke, da tidligere ordførere har gjort det så indgående, vil gå ind i en detailbehandling af lovforslagene enkelte paragraffer.

Men der er én ting, jeg gerne vil hæfte mig ved, og det er noget efter min mening afgørende. Det er dette, at disse forslag for lejerne vil komme til at betyde generelle huslejeforhøjelser over hele landet, groft sagt. Det er nok den alvorligste anke, jeg har mod disse forslag.

Så vil jeg gerne yderligere føje til, at Lejernes LO, Lejernes Landsorganisation, har — jeg tror, den tidligere ordfører var inde på det — tilstillet boligudvalgets medlemmer en hel række kommentarer, bemærkninger, til disse to lovforslag. Dem synes jeg vi skal tage alvorligt, beskæftige os alvorligt med,

når vi skal i gang med udvalgsarbejdet. Men jeg må jo nok også føje til, når hr. Tønnesen for et øjeblik siden sagde, at han på baggrund af disse forslag måtte håbe, eller i hvert fald håbede på husejernes hensyntagen til lejerne, at håbet beskæmmer naturligvis ingen, men al mulig erfaring siger, at det er det diametralt modsatte, der sker og er sket indtil nu, at man aldeles ikke har taget hensyn til lejerne på noget som helst område.

Og det bringer mig til igen at gøre et par bemærkninger til socialdemokratiets ordfører, også i forbindelse med det, jeg sagde under de foregående forslags behandling, nemlig: bemærkede socialdemokratiets ordfører, hvad hr. Bendix og før ham hr. Brixtofte gjorde opmærksom på: at disse lovforslag har disse to partier tiltrådt med den ganske klare hensigt, at de skulle føre til det, som man kalder et frit boligmarked, at de skulle føre til det, som disse to partier forstår ved et frit boligmarked? Det var jo ganske rart, det vil sige, det har vi vistnok tidligere fået, at vi så endnu én gang fik fastslået, hvad disse to partier forstår ved et frit boligmarked, og om det er det, socialdemokratiet har givet tilslutning til. For hvad mener disse to partier med et frit boligmarked? De mener nøjagtig det, som hr. Tønnesen håbede at undgå, nemlig at husejerne skal have lov til at tage den pris, som markedet kan bære, når det drejer sig om husleje; det er det, man mener. Disse to partier har tidligere også fra denne talerstol erkendt det enkle, at når det drejer sig om det almennyttige byggeri, er der et frit boligmarked. Der er også et frit boligmarked, når det drejer sig om parcelhusområdet. Ingen har endnu forhindret nogen i at tage den pris, han vil, når han sælger eller måske lejer sit hus ud.

Så er der én ting tilbage, det er den private udlejningssektor. Hvorfor siger man så ikke rent ud, eller rettere sagt, det har disse to partier, venstre og konservative, sagt rent ud, at det, man her taler om, når man taler om et frit boligmarked, er, at husejerne, grundejerne, skal have lov til at tage den pris for boligen, som markedet kan bære, uanset hvem der i øvrigt måtte flytte ind i den lejlighed. Det er derfor jeg spørger: er det det, socialdemokratiet har givet sin tilslutning? Så skal man sige det rent ud, og